siis tahame kohe teele asuda," nõustusid nüüd kohe nukud.

„See rõõmustab mind. Head reisu, nukukesed," soovis kuu ja vajus majakatuse taha.

„Kus asetseb see imelik Rohelise Päikese Maa?" küsis Malle.

See äratas Peedu mõtetest. Õigus, nad olid seda unustanud küsida. Järgmisel ööl ei saa kuu enam kõnelda. Nüüd pidid nukud ise nõu leidma.

„Lähme seda maad otsima. Ehk teab mõni rohutirts meile teed juhatada," arvas Malle.

Nukud ei viivitanud nüüd enam. Kähku roniti põrandale ja joosti ukse juurde. See aga oli kõvasti kinni.

„Siin võime kaua oodata, kuni kord õue pääseme. Inimesed ei ole ammu kolikambris käinud ega tea me, millal nad tulevad," arvas Peedu. Nukud jäid mõtlema. Vaikuses kuulsid nad endi läheduses kedagi tasakesi nurru löömas.

„See on kiisu Murri. Küsime temalt. Küllap tema juba meid aidata teab, kuidas õue pääseme," rõõ-

Rohelise PÃƒÂ¤ikese Maa, lk. 10